

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirlik24.net
mucadelebirlik@gmail.com
t.me/mucadelebirlik
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete90
mucadelebirlik

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

24 Eylül 2025 S.78

Güzel Günler Göreceğiz

Raporlar yayımlanıyor. Her biri birer rakamdan ibaret "büyük insanlık"ın, iş cinayetlerinde arkalarında bir iz bile bırakmadan yitip gidişine dair... "Ağustos'ta en az 192 işçi öldü. İşçilerin 60'ı sanayi, 45'i tarım, 44'ü inşaat ve 43'ü hizmet sektöründe çalışıyordu. ... Ocak 180, Şubat 124, Mart 159, Nisan 156, Mayıs 178, Haziran 164, Temmuz 206 olmak üzere ilk sekiz ayda ölen işçi sayısı 1359'a ulaştı." Ve en yürek yakanı, çocuklar... Bu sayıların arasına serpiştirilen, geleceğimiz olan çocuklar... Yalnızca Ağustos ayında 13 çocuk... Son sekiz ayda 72 çocuk!

2 ABD Bir Devrimle Kovulur

5 İş Gücü Uyum Programı

7 CHP'nin Niyetleri, Proleter Müdahale Kanalları

11 Kirk Suikasti Etrafındaki Yalanlar Ve Abartılar

12 Ölülerimiz Toplanıyor Bir Mavide Aynil ve Rasim

Güzel Günler Göreceğiz!

Manşet

Bize eğitimsiz nesiller lazım" diyen "profesörler" diyarında... Üniversiteli sayısı arttıkça afakanlar basan "yöneticiler"in olduğu düzende... bir avuç mutlu azınlığın "pudra şekeri bağımlısı" çocuklarının yabancı ülkelerde parayla diplomalar aldığı, geri kalan çoğunluğun 7'den 70'e, söz olarak değil, gerçekten 7 yaşından 70 yaşına kadar olan çoğunluğun parya usulü işe koşulduğu bu düzende, başka nasıl olabilir ki!

Biz "eğitimin üretim ile birleştirilmesi gerek" deriz, sermaye "üretim için gerekli niteliğin kazanılması dışında eğitimi boşverin" der. Kanla, taze etle beslenen bir vampirdir sermaye düzeni. Damla damla emip tüketmesi lazım emeği, emekçiye. Yeni kuvvetler lazım ona. Hep daha ucuz, hep daha çok!

Makinelerin dişlileri kapacak kol arar, madenlerin derin kuyusu yutacak işçi... İnşaatlarda her gün birer ikişer düşecek kalıpcı, duvarcı... Traktör römorklarında, kapalı vanlarda balık istifi trafiğe kurban edilecek tarım işçisi... 8 yaşında, daha ilkokulun ilk basamağına adım atamadan sanayide atölyelere sürülen çocuklarımız, sabah mahmurluğu ile kayışlara kaptırır kendini... Hepsi sadece birer rakam. Hiçbir iz bırakmadan yitip giden.

Dünyanın dört bir yanında vahşi katil sürüsü, emperyalist caniler, siyonist insanlık düşmanları, kıyıyorlar binlerce çocuğa hiç acımadan. Görüyor herkes. Ama diğer tarafta, sessizce, hiç belli etmeden, son derece olağan bir şeymiş gibi öğütüyor çarklarının arasında yüzbinlerce "çocuk işçi"yi. Kılı kırkırdamadan, büyük bir soğukkanlılıkla. "Çocuk emeği" üzerinde yükseliyor bir dünya markası haline gelen devasa tekellerin karları!

Sırf "işten eve sapsarı iskelet gibi" gelen çocuklarımızın solup giden gözlerinin yeniden parlaması için bile olsa, yakılıp küle döndürülmeli bu kapitalist dünya! Çocuklarımıza "ışıklı mavilikler"le dolu dünyayı kurmak için kalkmalı ayağa!

Büyük ozanın dediği gibi...

"Hani şimdi biz haykırırız

Cevap:

açılır kara kaplı kitap:

zindan..

Kayış kapar kolumuzu

kırılan kemik

kan.

Hani şimdi bizim soframıza

haftada bir et gelir.

Ve

çocuklarımız işten eve

sapsarı iskelet gelir..

Hani şimdi biz..

İnanın:

güzel günler göreceğiz çocuklar

güneşli günler

göre-

-ceğiz.

Motorları maviliklere süreceğiz çocuklar,

ışıklı maviliklere

süre-

-ceğiz.....

ABD Bir Devrimle Kovulur

Editör

Geçen hafta, BM Genel Kurulu için ABD'ye giden RTE, kendini havaya kaptırmış, altı yıl önce kendisine o sözleri söyleyen adama, kendince bir "ayar" verme denemesi yapıyor.

Dinci faşist iktidarın başı Erdoğan Amerika'da bir "van minut" denemesi yapıyor. Ekim 2019'da Rojava işgali sırasında, ABD Türk ordusu ve dinci faşist iktidara "tamam orada dur" mesajını Trump'ın RTE'ye yazdığı mektupla iletmişti. Hatırlanacaktır, dönemin ABD Başkanı Trump RTE'ye yazdığı mektupta "Sert adamı oynama. Aptallık etme! Gel anlaşalım, sonra seni arayacağım" diye seslenmişti.

Geçen hafta, BM Genel Kurulu için ABD'ye giden RTE, kendini havaya kaptırmış, altı yıl önce kendisine o sözleri söyleyen adama, kendince bir "ayar" verme denemesi yapıyor. Orada bir televizyon kanalına yaptığı açıklamada Trump'ı küçümseme anlamına gelen şu ifadeleri kullanıyor:

"Hatırlarsanız Sayın Trump bir ifade kullandı. 'Rusya-Ukrayna savaşını ben bitiririm' dedi. Bitti mi? Hâlâ devam ediyor. Aynı şekilde 'Gazze savaşını ben bitiririm' dedi. Bitti mi? Hayır"

Emperyalist kibir, bu sözlerin hemen arkasında kendini gösteriyor. ABD Dışişleri Bakanı, kendisine sorulan bir soru üzerine şu yanıtı veriyor:

"Bu diğer ülkelerin hepsi -bu arada Türkiye de dahil- bizim işin içinde olmamız için adeta yalvarıyorlar. İstiyorlar ki biz dahil olalım. Bakın, insanlar çıkıp istedikleri şeyleri söyleyebilir, ama iş bir şeyin yapılmasına geldiğinde Beyaz Saray'a geliyorlar... Cumhurbaşkanı Erdoğan bu hafta Beyaz Saray'a gelerek başkanla görüşecek. Hepsi Beyaz Saray'a geliyor, hepsi Başkan Trump'la konuşmak istiyor, hepsi Trump'ın meseleyi çözmesini istiyor.

Gerçek şu ki, şu anda liderler var. Bugün yapılan toplantılarda liderlerin 'biz de bunun parçası olalım' diye adeta yalvardıklarını gördük. Arayıp, 'Bizi de dahil edebilir misiniz?

İşçi sınıfı ve emekçi halklar için bu cendereden çıkışın tek yolu, birleşik toplumsal devrimdir. Emperyalizmin varlığına, sömürüsüne son vermenin başka yolu yok.

Beş dakikalığına başkanın elini sıkabilir miyiz?’ diye soruyorlar.”

Bu sözlerin doğruluğundan şüphe etmek için hiç bir neden yok. Emperyalizme, daha somut konuşursak, ABD emperyalizmine bağımlı ülkelerin -Türkiye dahil- egemen sınıfının politik temsilcileri, tam da ABD Dışişleri Bakanı Rubio’nun söylediği gibi davranıyorlar: “Bizi de dahil edebilir misiniz? Beş dakikalığına başkanın elini sıkabilir miyiz?”

Kabul etmek gerekir ki, emperyalist efendiler boyunduruk altına aldıkları bağımlı ülkelerin yetkilileri hakkında konuşurken, sözünü sakınma ihtiyacı duymuyorlar. “Doğruculuk” adına takındıkları kibir, küstahlık, küçük ve hor görme burjuvazinin genel davranış çizgisidir. Bu özellik ABD yöneticilerinde fazlasıyla var. Çünkü, Avrupalı emperyalistler dahil, emperyalist-kapitalist sistem içinde yer alan bağımlı ülkelerin tüm egemen sınıflarına ve yöneticilerine boyun eğdirmiş durumdalar.

Ama buraya kadarı işin perde önündeki kısmını teşkil ediyor. Daha önemlisi, özellikle Trump’ın bu yeni döneminde ABD emperyalizmi kendi ekonomik krizinden çıkış yolu bulabilmek için Avrupalı emperyalist devletler dahil, bütün bağımlı devletlerine yükleniyor. RTE’nin ABD yolculuğundan hemen önce, Trump denen adamın oğlunun Türkiye’ye gelip RTE’den üç yüze yakın BOİNG yolcu uçağı alımı konusunda söz

alması, ABD’den ithal edilen pek çok tarım ürünü üzerindeki ithalat vergisinin sıfırlanması, Eskişehir civarında bol olduğu söylenen nadir elementler konusunda anlaşma yapılacağı söylentileri, emperyalist boyunduruğun Türkiye’nin nasıl geçirildiğini göstermesi bakımından önemli.

BOİNG fabrikası sürekli uçak üretiyor ve ABD’nin bunları birilerine satması gerekiyor. Silah fabrikaları durmadan çalışıyor ve çalışmak zorunda; Trump ve avanesinin, bu fabrikaların ürünlerine alıcı bulmaları gerekiyor. ABD, kendi tarım üreticilerini rahatlatmak için ürün fazlasını başka ülkelere satmak zorunda ve Trump bunun için var. Bu liste böyle uzayıp gider. Bağımlı ülkeler -Türkiye dahil- açısından bunun karşılığı, işbirlikçi iktidarın emperyalist devlet ve hükümetler tarafından korunup kollanması; bir toplumsal devrim tehlikesi durumunda emperyalist efendiler tarafından destekleneceğini bilmek...

Emperyalizme bağımlılık, maddi bir gerçekliktir ve bu bağımlılıktan hiç bir burjuva iktidar kaçınmaz; hiç bir burjuva iktidar emperyalizme bağımlılık ilişkisine son vermez; istese de veremez. Bu anlamda özellikle son dönemlerde, Bahçeli’nin önce Çin-Rusya-Türkiye ittifakı üzerine söylediği sözlerin; arkasından yaptığı “Kudüs Paketi” çağrısı, üzerinde durmaya bile değmeyecek şeylerdir.

Emperyalizm, bağımlı ülkelere her bakımdan ve sayısız yoldan boyun eğdirir. ABD emperyalizmi, bugün bunu artık hiç bir kılıfa uydurma ihtiyacı duymadan, açıktan, göz göre göre yapıyor. ABD emperyalizminin bu politikası içinde bulunduğu maddi koşulların sonucudur. Oyalanacak hali yok, mali, ekonomik, politik, askeri baskı politikasını doğrudan ve lafı eğip-bükmeden hayata geçirmek zorunda. Uçaklar, silahlar, sanayi ve tarım ürünleri derhal satılmalıdır; değerli madenler, nadir bulunan elementler, silah sanayiinin, bilişim teknolojisinin ihtiyaç duyduğu nadir elementler, oyalanmadan yağmalanmalıdır. Emperyalistler, özellikle de ABD emperyalizmi “tam ekonomik ilhak” peşindedir.

Bütün bunları “ama, fakat” demeden, lafı dolandırmadan kabul etmenin işbirlikçi iktidarlar açısından karşılığı, bir toplumsal devrim, bir halk ayaklanması durumunda emperyalistlerin desteğini arkasına almaktır.

Dinci faşist iktidarın başı, yukarıda anlattıklarımıza ses çıkarmadan “eyvallah” diyorsa, bunun için diyor.

İşçi sınıfı ve emekçi halklar için bu cendereden çıkışın tek yolu, birleşik toplumsal devrimdir. Emperyalizmin varlığına, sömürüsüne son vermenin başka yolu yok.

İşçi Sınıfına Yeni Nesil Saldırı: İş Gücü Uyum Programı

İnan Çelik

Ne var ki bu hükümlülerin OVP ile yaratılmak istenen "yeni nesil" çalışma modeli için yeterli gelmediği açık. Bir bütün olarak emek alanını kurlsızlaştırmak için daha büyük getto alanlarına ihtiyaç duyuyorlar.

Yukarıda da ifade ettik iş gücü uyum programında çalışacak olanlara maaş verilmeyecek... Yol masraflarını karşılamaları ve öğle yemekleri için harçlık verilecek.

Bu harçlığın tutarı kaç lira olacak?

"Katılımcılara katılım sağladıkları günler için 1 Ocak 2025 tarihi itibarı ile 1.083,00TL cep harçlığı ödenir."

Hangi Kurumlarla İUP Uygulanabilir?

"Tüm kamu kurum ve kuruluşları ile iş birliği yöntemiyle program uygulanabilir."

İUP Uygulama Süresi Kaç Ayardır?

"Program süresi en fazla 10 aydır."

İUP'de Haftalık Yararlanma Süresi Ne Kadardır?

"Programın ilk dört haftası 5 gün ve 37,5 saat olarak uygulanır. Devam eden haftalarda 3 gün ve 22,5 saat olarak uygulanır."

Bir Katılımcı İUP'den En Fazla Ne Kadar Süreyle Yararlanabilir?

"Bir katılımcı, toplamda en fazla 140 fiili gün yararlanabilir."

"Katılımcıların programa katılım sağladıkları günler için 5510 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi kapsamında ortaya çıkacak %5,5 oranında sosyal güvenlik prim giderleri ödenir"

Anadolu da "bir şeyi kırk kere söylersen olur" diye bir söz vardır. Bu beylerin anlamadığı şey var: **"eşyanın adını değiştirmekle onun işlevini değiştiremezsin!"** İşçi sınıfı yerine başka bir ifade kullandığında, onun tarihsel rolünü yok edemezsin! Akıllarınca **"işçi" yerine "katılımcı" deyince bir sınıfın kaybolacağını**, o sınıfın kazanılmış haklarının ve yarattığı değerlerin buharlaşacağını, iki yüz yıllık **mücadele tarihi boyunca yarattığı devasa bilgi birikimi ve deneyimin ortadan kalkacağını sanıyorlar.**

Fakat hesaba katmadıkları şey, işçi sınıfının örgütlenme kapasitesi ve örgüt biçimlerinde yaşadığı tüm handikaplara rağmen **sınıflar tarihinin yıkıcı ve yapıcı devrimci gücü, öznesi** olduğudur!

Burjuvazi her uygulamasında mezarına bir kürek daha sallıyor.

Her gün yeni bir kavram, iş tanımı biçimi duyar ve öğrenir olduk. Orta vadeli program geçen yıl ilk açıklandığında, bazı kamu iş yerlerinde uygulanan iş gücü uyum programı sermaye iktidarı tarafından işçi ve emekçilere yutturulmaya çalışılan "güvenceli esneklik" aldatmacası kamuda bazı alanlarda uygulanarak test edildi. Bugünün hedefi bu sözde uyum programının öncelikle kamunun tüm iş yerlerine yayılması.

Bu kölelik düzeninin önce kamuda uygulanması ne bir tesadüf, ne de düşüncesizce atılan bir adım. İşçilerin kazanılmış tüm haklarına "dizgisiz" bir saldırı anlamına gelen bu program kurlsız, güvencesiz, sigortasız, tazminatsız çalıştırma ve kolaylıkla işten atma düzeninin sermayeye sorun çıkarmayacak şekilde tesis edilmesi demek. Bu programı hayata geçirmek için emekçilerde rıza üretmeleri gerekiyor. Bunu da TÜİK verilerinde bile göze batan kadın ve genç istihdamı verilerini yumuşatarak, öte yandan ev kadınlarına evden çalışma "kolaylığı" sağlayacak, gençlere de çok zaman harcamadan, eğitimlerini aksatmadan yapabileceği işler olarak pazarlama derdinde. Sermaye için bir taşla birkaç kuş vurma derdindeler.

Kamu iş yerlerinde daha önce yaşanan deneyimlerde mevsimlik işçiler ve yarı zamanlı işçiler kurumun asıl işini yaptıkları, kamu işçisi oldukları üzerinden açtıkları davaları kazandıkları için, bu düzenlemede şeytanın aklına gelmeyecek işler yapıyorlar. İşçi statüsü kazanılmasın ve buna bağlı iş kanunundan kaynaklı işçilik hakları doğmasın diye, ödenecek maaşı dahi harçlık olarak ifade ediyor. Yapılan iş karşılığında devlet maaş değil bu işçilere harçlık verecek! Ne de olsa devlet babadır!

İŞKUR orta vadeli planın bir kısmının hayat bulacağı programı şöyle özetliyor; "Özel politika gerektiren gruplar başta olmak üzere, işsizlerin işgücü piyasasına geçişini sağlayacak bilgi, beceri, çalışma alışkanlığı ve disiplinini kazandırmak üzere Türkiye İş Kurumu tarafından aktif işgücü hizmetleri kapsamında kamu kurum ve kuruluşları ile iş birliği yapılarak düzenlenen programlardır."

Peki bu özel programa "hak kazananlar", gerekli bilgi beceri ve iş disiplinini nerede, hangi iş alanlarında kazanacak?

"Engelli, yaşlı ve hasta bakım, çocuk bakım işleri, tarımsal üretim, hayvancılık faaliyetleri, ağaçlandırma faaliyetlerinin desteklenmesi, kamusal alanların temizlik, bakım ve onarım faaliyetlerinin desteklenmesi, geri dönüşüm ve atık imha, parkların ve yeşil alanların korunması ve geliştirilmesi, biyolojik çeşitliliğin korunması ve doğal yaşam alanlarının restorasyon, spor ve kültür, Kurum tarafından belirlenecek ve kamu kurum ve kuruluşları..."

Aslında siyasal iktidar, uzun zamandır uluslararası sermayenin talepleri doğrultusunda adımlar atıyor. Kiralık işçi büroları, uzaktan çağırma usulü çalışma, çocuk işçiliğin patlaması, sefalet ücretleri "Yeni nesil çalışma", "güvenceli esneklik" gibi süslü tanımlarla ortaya koydukları plan, program ve hedefler doğrultusunda atılan adımlar... İşçi ve emekçiler için yaşamı tekrar tekrar katlanılmaz hale getiriyorlar.

Çoğumuzun dikkatini çekmese de, sokaklarda sırtında fosforlu yelek elinde süpürge kürek, şehrin park bahçelerinde, sokaklarında açık cezaevlerinden denetimli serbestlikle şartlı salıverilen hükümlüler çalıştırılıyor.

Tek Gıda-iş İhanetine Tepki

Eskişehir'de bulunan Eti Gıda'da işten çıkarılan Tek Gıda-iş Sendikası üyesi işçiler 22 Eylül günü Eskişehir'deki Ulus anıtı önünde basın açıklaması yaparak, sendikanın kendilerine sırt çevirdiğini, sendika yöneticilerine hiçbir şekilde ulaşamadıklarını duyurdu.

"İşçiyi Satanı Bizde Satarız", "Bir Kere İhanet Eden Yine Eder", "Satılmış Sendika İstemiyoruz" sloganları atan Eti Gıda işçileri adına basın açıklamasını Harun Ayvaz okudu.

İşten atılan işçiler olarak sendika tarafından yalnız bırakıldıklarını ifade eden Ayvaz "Konuyu işyerimizde örgütlü bulunan sendikamızın temsilcilerine ve yetkililerine sormak istedik, ama maalesef hiçbir şekilde kendilerine ulaşamadık. Tazminatsız çıkarılma korkusuyla bizlere sunulan ikale sözleşmesi imzalamak zorunda kaldık. Çünkü işimizden edilmiştik ve imzalamazsak işsizlik ve kıdem tazminatımızı alamama durumumuz vardı. Tek Gıda-iş Genel Sekreteri İbrahim Ören başka şirketlerde de işten çıkarma olduğunu ifade ediyor. Bu saydığı şirketlerde işler gerçekten düşük olabilir,

peki şirketimizde halen 12 saatlik fazla mesai çalışmalarını nasıl izah edebilir?

Çünkü küçülme, işlerin azalması durumunda gerçekleşir, fazla mesai varsa küçülme olur mu? Yıllarca sendikasına aidat ödemiş işçiler, şafak operasyonu yapılır gibi karga tulumba işten çıkarılır mı? En azından bu işçileri toplayıp izahat vermeniz gerekmez miydi" dedi.

Ocak ayında Toplu İş Sözleşmesi (TİS) sürecinin başladığını ve işçile-

rin sendika yöneticilerinden iyi bir sözleşme istediklerini belirten Ayvaz, "Sözleşmenin başında bulunan kişi Genel Sekreter İbrahim Ören'dir. Kendisi sözleşme döneminde patronla, üst düzey şirket yöneticileri ile tek başına fotoğrafları sosyal medya hesaplarından paylaşıyordu. Şimdi kendisi Tek Gıda-iş Sendikası Genel Başkanlığına adaylığını açıklayıp, sendikayı olağanüstü kongreye götürmektedir. Bir kere ihanet eden yine ihanet eder" dedi.

BOY-ÇEP'ten Bakanlık Önünde Protestosu

Eti Bakır A.Ş. tarafından Sinop'un Boyabat ilçesinde açılmak istenen bakır ocağına ilişkin inceleme ve Değerlendirme Komisyonu (İDK) toplantısı, 22 Eylül günü Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı'nda yapıldı.

Boyabat Çevre Platformu da, Çevre Bakanlığı önünde basın açıklaması yaparak Boyabat'ın suyunun ve tarım alanlarının tehdit altında olduğunu ve maden ocağına izin vermeyeceklerini belirtti.

"Toprağımızı Vermiyoruz" ve "Maden Yaşatmaz Boyabat Maden İstemiyor" pankartı açılan eylemde sık sık "Toprağımız Vermiyoruz" ve

"Doğa Olmadan Yaşam Olmaz" sloganları atıldı. Açıklamayı BOY-ÇEP Sözcüsü Bilal Tıgılı yaptı, "Tespîh taneleri gibi dizilen madenlerle bir coğrafyanın toptan katline karşıyız" diyerek Cengiz Holding'in Kastamonu Küre ve Hanönü'nde, Kazdağları'nda ve Kaçkarlarda yaptığı kıyımları Boyabat'ta da yapmak istemesine karşı olduklarını söyledi.

Gökırmak havzasının pirincinin ve Boyabat halkının sağlıklı içme suyu hakkının, bakırdan çok daha değerli olduğuna ifade eden Tıgılı, madenin yaratacağı tahribatın gidererek artacağını vurguladı.

Her yıl 13 milyon 250 bin ton toprak kütesinin yer değiştireceğini, milyonlarca ton kimyasal atığın açık havuzlarda depolanacağını ve ilk aşamada 250 bin ağaç kesileceğini belirten Tıgılı "Bu sadece ağaçların değil, orman ekosisteminin yok edilmesi demektir" diye konuştu.

Tıgılı, madenin sulara karışacak ağır metaller nedeniyle geri dönülmez zararlar doğuracağına dikkat çekerek, "Köylülerin hayvanlarını suladığı dereler, tarlaların can damarı olan sulama suları, bakır madeni nedeniyle zehirlenme riski altındadır. Ağır metaller bir kez suya karıştığında temizlenmesi neredeyse imkânsızdır" dedi.

Şirketin istihdam vaadini de eleştiren Tıgılı, Hanönü'nde açılan bakır madeninin 2019'dan bu yana nüfusu sadece 200 kişi artırdığını, binlerce kişilik istihdam iddiasının yalan olduğunu belirtti.

Tıgılı taleplerini "Su havzalarında, tarım alanlarında, zeytinliklerde, sulak ve kıyı alanlarında madencilik yapılmamalıdır. Yapılmayan halkın katılımı toplantıları sahte tutanaklarla varmış gibi gösterilmemelidir. Bir coğrafya tespîh tanesi gibi madenlerle kuşatılmamalıdır." diyerek ifade etti.

BOY-ÇEP olarak maden ocağı istemedikleri ve buna karşı mücadele edecekleri vurgusuyla açıklama sonlandı.

1 Mayıs Tutsakları Serbest

2025 1 Mayıs'ına günler kala İstanbul'da birkaç gün süreyle yapılan ev baskınlarında yüzün üzerinde insan gözaltına alınmış, aralarında Önsöz Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Songül Yücel ve Mücadele Birliği Platformu Temsilcisi Muhammed Hizmetçi'nin de bulunduğu 6 kişi tutuklanarak cezaevine gönderilmişti.

23 Eylül Salı günü, tutsak olan Önsöz Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Songül Yücel ve Mücadele Birliği Platformu Temsilcisi Muhammed Hizmetçi ve tutuksuz yargılanan Yapı Yol İş Sendikası MYK üyesi Barış Kaya'nın 1 Mayıs öncesi gözaltına alınarak "örgüt üyeliği" iddiasıyla yargılandığı dava, İstanbul 25'inci Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Tutsak devrimcilerin avukatları, aileleri ve arkadaşlarının katıldığı duruşmaya, Barış Kaya da Adana'dan SEGBİS ile bağlanarak katıldı. Kimlik tespiti ile başlayan duruşmaya, "Taksim'de 1 Mayıs" savunmaları damga vurdu.

Evi basılarak gözaltına alınan Songül Yücel'e Taksim'de 1 Mayıs ile ilgili atılan tweeti neden retweet ettiği, 19 Mart sonrası Cevahir AVM önündeki eyleme neden katıldığı sorularak, emniyet müdürlüğünde neden "susma hakkı"nı kullandığı soruldu.

"Sosyal medyada Mücadele Birliği gazetesinin 1 Mayıs Taksim çağrısını retweet ettiğim için yargılanıyorum" diyen Songül Yücel, Taksim'in işçi ve emekçiler için önemini vurguladı, işçi,

emekçiler için tarihsel önemi olan Taksim Meydanı'nın yasaklanamayacağına ilişkin mahkeme kararları olduğunu savundu.

Muhammed Hizmetçi, Taksim Meydanı'nın işçi ve emekçilere yasaklanamayacağına dikkat çekerek, "5 buçuk aydır tutuklu yargılanıyorum. 1 Mayıs öncesinde gözaltına alındım. Her yıl 1 Mayıs'a katılıyorum. İşçiler ve emekçiler için önemi olan Taksim Meydanı'na onurlu bir şekilde sahip çıkacağız. Bende bir işçi çocuğuyum sonuna kadar Taksim'i savunmaya devam edeceğim." dedi.

Tutuksuz yargılanan Barış Kaya da Taksim'e çağrı yaptığı için yargılanmasının hukuksuz olduğunu belirterek, "Sendikacıyım. 1 Mayıs'a gittim. Bu sene 11 sendika Taksim kararı aldı. Taksim kararı almamız örgüt üyeliğine delil gösteriliyor. Taksim'e dair bir yasak kararı yoktu. Taksim'e çağrı yapmak, 1

Mayıs'ı Taksim'de kutlamak suç olamaz." diyerek, sendikası ile birlikte 1 Mayıs'a katıldığını belirtti.

Savunma yapan avukatları da 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasının yasak olmadığına, bunun suç olmadığına dair Anayasa Mahkemesi kararları ve diğer kararları göstererek bu yargılamanın hak ve özgürlükleri kısıtladığını beyan ederek müvekkillerinin beraatini istedi.

Savunmaların ardından savcılık mütalaasında tutukluluğa devam kararı istedi. Verilen aranın ardından mahkeme heyeti Songül Yücel ve Muhammed Hizmetçi'nin tahliyesine, Barış Kaya'nın da imza adli kontrol cezasının kaldırılmasına karar verdi; yurtdışı çıkış yasakları ise kaldırılmadı.

1 Mayıs Alanı Taksim Meydanı'dır ve Taksim Yasaklanamaz!

Güz Sayısı
Çıktı!

Yeni Dönem Yayıncılık'tan çıkan üç aylık kültür-sanat dergisi Önsöz'ün güz sayısı çıktı! "Düşünce Suçu" dosya konusuyla çıkan dergi dönemin ruhuna uygun bir 'itaatsizlik' ile okurlarıyla buluşuyor. Derginin giriş maiyetindeki Çıngı bölümünü sizlerle paylaşıyoruz:

"Sevgili okur,
Bir fikirle başlar her şey. Bir cümleyle... Bir şüpheyle...

Ama bazı coğrafyalarda düşünmek yalnızca zihinsel bir eylem değildir; tehlikedir. Çünkü düşünen insan ezberi bozabilir; susmayabilir, itaat etmeyebilir. Bu yüzden

"Düşünce Suçu"

kapitalizm yalnızca emeği değil, zihni de denetim altında tutmak ister.

Bugün ifade özgürlüğü, anayasaların sayfalarında unutulmuş bir dipnot gibi. "Demokrasi" sözcüğü artık susturulmuş gazetecilerle, sansürlenmiş haberlerle, hapisteki öğrencilerle, karanlık hücrelere sıkışmış düşüncelerle birlikte anılıyor. Düşünmek belki hâlâ serbesttir, ama söylemek pahalı. Her itiraz bir tehdit, her fikir bir suç delili...

Yeni dosya konumuz "Düşünce Suçu". Çünkü en çok yasaklanan şey aslında en çok ihtiyaç duyduğumuz şeydir: düşünmek, sorgulamak, itiraz etmek... Bu sayımızda yalnızca bir dosya değil, aynı zamanda bir mücadele alanı açıyoruz. Karanlık çağların ortak özelliği sessizliktir; biz ise bu sessizliği kelimelerle yarmaya, sözü büyötmeye, fikri çoğaltmaya çağırıyoruz sizi.

Sanatın, edebiyatın, şiirin gücüne inanıyoruz. Bazen tek bir mısra bütün bir toplumun sesi olabilir; tek bir sloganın dilden dile yayılıp milyonlara ulaşan bir yankı yaratması gibi. Bu sayıda tam da o yankının peşindeyiz.

Hapisteki düşüncelerin, susturulan kalemlerin, sansürlenmiş seslerin yankısını duyurmak; karanlığı delenleri görünür kılmak istiyoruz. Her yazı bir anahtar, her şiir bir kapı, her öykü bir cesaret kıvılcımı olacak. Bu sayfalar yalnızca okuma değil, aynı zamanda birlikte düşünme, birlikte direnme davetidir.

Keyifli okumalar dileriz."

CHP'nin Niyetleri, Proleter Müdahale Kanalları

Umut Çakır

Alanlara akan milyonlar CHP'nin kaderi için orada değillerdi, onlar kendi gelecek kaygılarıyla yani emekçilere özgü bilinçle hareket ediyorlardı.

Özgür Özel'in Financial Times'da (FT) Eylül'ün ilk haftasında yayınlanan röportajı, hem içeriği hem de zamanlaması açısından ele alınmaya değer. Belli ki bir niyet açıklaması ve onay mekanizması işletilmekte.

İçerik açısından en çarpıcı olanı, eğer baskı devam ederse, hayatı durduracak genel bir eyleme başvurulacağı, Özel'in ağzından dökülmesiydi. Çarpıcı olduğu denli tuhaf bir açıklama, çünkü şimdiye dek ne Özel, ne başka bir CHP'li, hayatı durduracak bir genel eylem planlamasını partilerin ve eylemci kitlelerin onayına sunmuştu. Zeytinburnu'nda kitleye "hazır mısınız?" diye sormuş, cevabını almıştı ama bir planlama ortaya konmamıştı.

Belki de Özel, FT röportajında o sözleri öylesine söylemiştir. Böyle düşünmek yanıltıcı olur, çünkü FT gibi sadece Londra'nın değil, dünyanın efendileri olan finans oligarşisinin bir gazetesinde, kimse öyle aklına geleni söylemez; söylese de gazete onu basmaz. Üstelik **hayatı durduracak bir eylemin yapılacağını söyleyen parti**, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve **her daim devlet nizamının önde gelen koruyucusu olagelen bir parti**. İçeriğin bu es ge-

çilemez, gözardı edilemez tuhaflığına ışık tutabilmek için, bu röportajın zamanlamasına ve niyetlerine bakmak gerekecek.

Zamanlama tam da kitlesel eylem dalgasının rutin ve sonuç üretmeyen gidişatından rahatsızlık duyanların, sabırsızlıklarını eyleme yansıtmaya başladıkları bir döneme denk geliyor. Sabırsızlık, eylem boyu dinmeyen bir kaynama ile dinci faşist yönetimin bir eylem yoluyla devrilmesine işaret eden "istifa" sloganlarının alana hakim oluşuyla kendini açığa vuruyordu. Üstelik, aynı kitle, il başkanlığına el koyma girişimine karşı direnme çağrısı yapan CHP'lileri hayal kırıklığına uğratmıştı. Böylece iyice kanıtlanmış oldu ki, alanlara akan milyonlar CHP'nin kaderi için orada değillerdi, onlar kendi gelecek kaygılarıyla yani emekçilere özgü bilinçle hareket ediyorlardı. Bu koşullar altında sokaklara çıkanların, CHP'nin rutin-sonuçsuz eylem çizgisine sığmadıkları ortadaydı. Bahçeli "yakın zamanda ülkeyi bir kaos bekliyor" tespitini boşuna yapmamıştı. İşte bu yüzden 19 Mart'tan bu yana, olaylarla ajans haberleri düzeyinin ötesinde ilgilenmeyen emperyalist dünyanın efendileri, CHP'nin "vizyonu"nu öğrenme ihtiyacı duydular.

Zamanlama yeterince açık.

Peki niyet neydi? FT açısından **niyet, rayından çıkma işaretleri artan bir kitle hareketinin sözcüsü görünen kişiden, neyi nereye kadar yapacağını öğrenmekti.** Özel ise FT aracılığıyla emperyalist efendilerden onay bekliyordu. İçeride henüz ne partililere, ne kamuoyuna açıklanmış "hayatı durdurma" gibi ciddi bir adım için, tek parti olarak CHP'nin ilk önce emperyalist finans oligarşisine danışması gayet doğal. RTE de bu yola sık sık başvurur.

Denilecek ki Özel ve Londra konumlu finans oligarşisi bu pazarlığı neden gizli yürütüyorlar? Meselenin gizli pazarlıklar kısmına dair henüz sızan bir bilgi yok, ama olmaması düşünülemez. Lakin CHP, onay sürecini böyle açıktan yürütmek zorunda. Çünkü "emperyalist efendilerle gizli pazarlıklar", hitap ettiği kitleyi CHP'den bir anda soğutur. Üstelik açıkça talep edilen onay, yine açıktan verilecek bir cevapla sonuçlanırsa, RTE'ye "üstün çizildi, bunu dünyaya ilan ettiler" deme üstünlüğü CHP'nin olacak.

Toplumsal devrim açısından CHP'nin ve finans baronlarının gizli-açık pazarlıklarını bir önemi yok. Ne kadar ince düşünülmüş olursa olsun,

onların planlarının da bir önemi yok. Önemli olan şu: TC'nin kurucu ve koruyucu partisi olarak CHP, "hayatı durdurmak" yoluyla, hükümeti bir iktidar devrine zorlamak çizgisine sürüklemiştir ve emperyalizm, FT aracılığı ile CHP için bir onay mekanizmasını işletmeye başlamıştır. Bu onay verilir ya da verilmez; CHP sözünü ettiği çizgiye cesaret eder ya da edemez. Sonuç ne olursa olsun, **TC'nin kurucu teknelci partisi ile emperyalist finans oligarşisi, aynı dehşetli gerçek karşısında irkilip adım atma ihtiyacı duyuyorlar: Bir devrimin kaçınılmazlığı...**

II

CHP il başkanlığına el konulurken, Özel'in çağrısına rağmen sokaklarda görünmeyen kalabalıklar, 2 gün sonra Kadıköy'de 1 Mayısları aratmayan bir güçle toplandılar. Böylece CHP'nin değil ama, kendi gelecekleri ile ilgilenen bu kalabalık, açıklanmaya muhtaç bir dizi çelişkinin manzarasını sundu: Sabırsızlığı artan bu kitle, 53 kez rutine binen bir eyleme, her seferinde daha kalabalık geliyor. Bu birinci çelişki. Kim bilir kaçınıcı kez tekrarlanan yavan, sönük kürsü konuşmalarına rağmen, alandakilerin coşkusu, heyecanı giderek yükseliyor, bu da ikinci çelişki. Bir açıklaması var. Şu üç olgu, çelişkin durumun altında yatıyor: 1) **Emekçi kitleler** tıpkı CHP ve FT gibi, **gelişmelerin nihai bir hesaplaşmaya doğru gittiğini görüyorlar** ve o ana kadar moral üstünlüğü korumak, sokakta eylem refleksini diri tutmak amacındalar; 2) Nihai hesaplaşma anında hamle üstünlüğünü elde tutarak dinci faşizmi hazırlıksız yakalamak için ihtiyaç duydukları şeyi, **milyonların bir anda kanı beynine sıçratabilecek genel bir bahanenin her an çıkıvereceğini**

Umut henüz aranmakta, devrimin politik sözleri ve sözcüleri beklenmektedir.

sezinliyorlar; bu bahane sökün ettiğinde, güçlerini enerjilerini ve hareket kapasitelerini en üst düzeyde diri tutup, dinci faşizmi gafil avlamak peşindeler; 3) CHP değil, **kendi kaderiyle ilgilenen milyonlar, eylem alanlarında geleceğe biçim verecek politik şiarları ve onların politik sözcülerini arıyorlar**, bu arayışla geliyorlar eyleme. Eylem alanı, politik şiarların genel kanaatin testinden geçeceği bir platform olarak işletiliyor. Yani emekçiler diyor ki: Halep oradaysa arşın da burada!

Bu üç olgudan ilki, eylemci kitlelerin sarsılmaz insiyatifidir ve şimdiye dek ne burjuva pazarlıklar, ne de iktidar baskısı, bu insiyatifi kırmayı başaramadı. İkinci olgu, kimsenin önceden tahmin edemeyeceği bir olayın kanı beyine sıçratmasının sonucu olacaktır. Ama üçüncü olgu, devrimci proletaryanın doğrudan müdahale alanına girer, zurnanın zırt dediği yerdir.

Eğer eylemci kitle umudu CHP'de aramış olsaydı, rutin eylem-yavan kürsü konuşmalarından çoktan bıkmış olurlardı ve mitingler aşağı inen bir çizgi izlerdi. Oysa çizgi yukarı doğrudur; Umut henüz aranmakta, devrimin politik sözleri ve sözcüleri beklenmektedir.

Kadıköy'de şunu gördük: Alanın ezici çoğunluğunu devrimin ileri birikimli kitleleri oluşturuyordu. Peki orada bulunan cümle reformist oportünist tayfa ne yaptı? Hiçbir şey. An itibarıyla bu tayfa, CHP'nin bile gerisine düştü. Yayınlarını okursanız,

bu tayfanın hala umudunu bir sandık zaferine bağladığını görürsünüz. Eylemler ise dinci-faşizmi bir erken seçime götürme taktiğidir onlara göre. Gelip dayanıp, "faşizmi geriletme" stratejisine bağlı kalırlar. Oysa CHP bile olayların gidişatının faşizmi geriletme değil onu alaşağı etmek yönünde olduğunu kabul etmek zorunda kalmıştır. Bu yüzden reformistler CHP'nin gerisindedirler.

Proletaryanın öncüsü, başından bu yana "bağımsız sınıf çizgisini" hayata geçirdi. Fakat bu çizgi, eylemci büyük kalabalıklardan bağımsız hale gelirse, öncü kitleden kesin olarak soyutlanmış olur. Peki ama **bağımsız sınıf hattı korunarak sürece nasıl müdahale edilecek?** Bir kere yolun doğruluğunu kavramış her proleter, pratikte bunun binlerce yolunu bulabilecektir. Nitekim 19 Mart'ın kavgada dolu günlerinde bu bağımsız çizgi kavgacı kitleler içinde etkili olmuş, hem proletaryaya hem de kavgacı kitlelere değerli deneyimler kazandırmıştı. Fakat sonrasında dalga rutin eylemlere binince "teknelci partiye kol kola görünmemek" kaygısı ağır basmıştı. Oysa **proletarya sözünü hem rutin eylem dışında, hem de eylem içinde kitlelere ulaştıracak olanaklara fazlasıyla sahiptir.** Proletarya yükselttiği ajitasyonda okun sivri ucunu dinci faşist iktidara yöneltirken, CHP'nin içine düştüğü açmazları ve çelişkileri göstererek, bu partinin gerçek sınıf içeriğini inkar edilemeyecek ölçüde teşhir edebilir, etmelidir. CHP'nin "kurtuluş reçetesi" bu açıdan proletaryaya arasan bulunamaz malzemeler sunuyor.

CHP'nin yoksulluğa çare diye açıkladığı "temel vatandaşlık geliri", çapsızlığın açık işaretidir. Oysa "vatandaşlık geliri" programını Türkiye'de ilk dile getirenler, onu çoktan terk ettiler. Örneğin Prof. Erinc Yeldan, bu gelir programının uygulandığı her yerde, istenen hedefin tam tersi sonuç ürettiğini itiraf etmişti. Uygulama şunu gösterdi: Teknelci hegemonyanın olduğu bir yerde "vatandaşlık geliri", emekçilerin yoksulluğunu daha derinleştiriyor. Üretime ve istihdama dönüşmeyen her bütçe harcaması gibi, bu gelir de teknelci düzende havaya saçılan bir para etkisi yaratıyor. Sonuç hemen her zaman, enflasyonun azıtması oluyor.

Bu topraklarda nüfusun %1'i zenginliğin %80'ine sahipken, bu zenginliğe dokunmayan her adım, yoksulların durumunu kötüleştirir. Vatandaşlık geliri, bu servet birikimine dokunmuyor; ama yükselttiği enflasyonla uçurumu daha da açıyor.

CHP'nin çok can yakan barınma sorununa çözümü, daha az çapsız değil: TOKİ eliyle sosyal konut yapımı. Kapkara bir aldatmacadır. TOKİ son 20 yılda sosyal konuttan çok daha fazla lüks konut inşa etti, hatta üretilen sosyal konutlar da zenginlere satıldı. Şu an üretilen konutların 5 milyonu boş tutuluyor, kiraya verilmiyor. Neden? Çünkü onlar içinde oturulacak yuva değil, birer gayrimenkuldür, fiyatlarının yüksekliği onların boş tutulmasına bağlıdır. 5 milyon evin bir anda kiraya açıldığını varsayın... kiralar yere çakılır ve elbette evin satış fiyatı da çakılır. Ne kadar boş ev, o kadar yüksek kira ve ev fiyatı; basit denklem budur. TOKİ, elinin altında yapı malzemeleri bulunan bir kurum değil, inşaat sektörünün makine ve ekipman tekeli, her biri GYO olan inşaat şirketlerindedir. Diyelim CHP iktidarı TOKİ'ye sosyal konut imarı talimatı verdi, nasıl yapacak? GYO'cu inşaat tekellerine başvurarak. Ve onlar da, kuşkusuz, kira fiyatları düşmesin diye, maliyetleri şişirdikçe şişirecekler. Sonuç, TOKİ sosyal konutlarının da, tıpkı bugün

olduğu gibi, emekçiler için ulaşılmaz hale gelmesidir. İnşaat tekellerine el koymayan, **boş tutulan 5 milyon gayrimenkule el koymayan bir iktidar, barınma sorununu çözemez.**

İşte CHP, bu ahmaklıkları, çelişkileri ile teşhir masasına yatırılabilir ve onu sınıf içeriği tam anlamıyla teşhir edilebilir. Denecek ki, **kitleler zaten CHP'yi bir umut olarak görmüyor, böyle bir teşhire gerek var mı?** Var ve giderek daha fazla gerekli olacak. CHP, kaçınılmaz devrimi çalmak üzere, emperyalist efendilerden onay alma sürecini başlatmıştır. Yani şu andan itibaren, tekeli parti kimliğini gizlemek için eskisinden daha kararlı olacaktır. Reformist tayfanın CHP'yi

Şimdi ve hemen, proletarya CHP'nin sınıf temelini saklama gayretlerine balta vurmakla mükelleftir.

her an "devrimci" ilan etmek için ellerini oluşturduğunu unutmayalım.

Şimdi ve hemen, proletarya CHP'nin sınıf temelini saklama gayretlerine balta vurmakla mükelleftir. Bunu, emekçilerin en yakıcı sorunlarına, onlara en yakın, en basit gelen yollardan bir çözüm öneren bir ajitasyonla tamamlamalıdır.

Fransa'da Grevler Sürüyor

18 Eylül günü öğlen saatlerinde, Fransa genelinde yaklaşık 450.000 kişi sokaklara ve işyerleri önüne çıktı.

Bir hafta önce "Her Şeyi Engelle" sloganıyla ülke çapında eylem çıkararak her yeri bloke eden, hayatı durduran Fransız işçi ve emekçileri, bu defa da sendikaların çağrısıyla greve çıktı.

Fransa İçişleri Bakanlığı, daha günün ilk yarısında 470'den fazla eylem olduğunu bildirdi, günün sonunda binlerce işyerinde grev gerçekleşti. Onlarca okul işgal edildi, grevlere ve mitinglere öğrenciler, işçiler ve siyasetçiler katıldı. Kreşler, yüzme havuzları, kütüphaneler ve birçok fabrika kapandı, ulaşım durma noktasına geldi.

8 Eylül günü Fransa'da hükümet, bütçede 50 milyar dolardan fazla kesinti, iki ulusal tatilin kaldırılması, 2026 emeklilik maaşlarının dondurulması ve sağlık harcamalarının azaltılmasını içeren bütçe planı sununca, güvensizlik

oylaması ile devrilmişti. Macron'un yeni atadığı başbakan "iki resmi tatilin kaldırılmasından vazgeçeceğini" açıklasa da sendikalar bunun, hükümetin "sosyal yardımları ve ücretleri dondurma, kamu hizmetlerini kesme ve sağlık sigortası katkı paylarını artırma" gibi diğer işçi aleyhtarı önlemlerden vazgeçeceği anlamına gelmeyeceğini söyleyerek grev kararından vazgeçmedi.

Bu düzenlemelerin toplumun tüm kesimlerini tehdit ettiğini vurgulayan Genel İşçi Konfederasyonu (CGT) "Eşitsizlik ve yoksulluk sınırının altına düşen insan sayısı hızla artıyor, iklim değişikliğinin sonuçları çoğalıyor ve işçiler üzerinde doğrudan etki yaratıyor, şirket kapanışları ve iş kayıpları artıyor, kamu hizmetleri krizde, ücretler insanca yaşamaya yetmiyor ve temel işçiler hala işyerinde tanınma ve saygınlık bekliyor" diyerek eylem ve grevlerin devam edeceğini söyleyerek yeni bütçe oluşturulmasını talep etti.

"Sumud Filosu'nun Yanındayız"

"Filistin halkının dostları uygulanan bu insanlık dışı ablukaya karşı devletlerin ve uluslararası kurumların sessizliğini kabul etmeyerek teknelerle Gazze'ye doğru yola çıktı. Yüzlerce aktivistin yer aldığı Küresel Sumud Filosu, işgal devletinin saldırıları ve tehditlerine rağmen taşıdığı insani yardımları Gazze'ye ulaştırmak üzere kararlılıkla yoluna devam ediyor"

İstanbul'da Filistin Eylem Komitesi'nin çağrısıyla 19 Eylül günü, aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu çok sayıda kurumun ve kişinin katılımıyla Taksim'de Tünel Meydanı'nda toplandı. Eylemde sık sık sloganlarla Gazze ablukasını kırmaya giden Sumud Filosu ve Filistin halkının mücadelesi selamlandı.

"Soykırımı Ve İşgale Karşı Filistin Halkının, Ablukaya Karşı Sumud Filosunun Yanındayız" pankartı açılan eylemde, Tünel'den Şişhane Meydanı'na yürüyüş yapıldı. 5 Ekim'de düzenlenecek olan yürüyüşe çağrı yapılırken, eylemde Sirius gemisinden gönderilen mesaj okundu.

"Akdeniz'de seyir halindeyken, milyonlarca insanın televizyonda izlediği soykırımı karşı dünya çapında yürütülen mücadelenin bir ifadesi olarak Gazze'ye insani yardım götürmek ve insani yardım koridoru açmak için çalışıyoruz." denilen Sirius gemisinin mesajında 19 gündür denizde oldukları, çeşitli zorlukları atlattıkları ve Siyonistlerin filodaki iki gemiye İHA'larla yangın bombaları attıkları anlatıldı.

"Bu 19 gün boyunca İsrail, Gazze üzerindeki ablukayı yoğunlaştırdı ve kara müdahalesi, topçu ateşi ve sistematik bombardımanlar başlattı. Küresel seferberlikse, Netanyahu'nun izolasyonunun giderek artmasını sağladı, BM soykırımı ilan etti ve Avrupa Birliği gibi İsrail'in tarihi müttefikleri, Siyonist devlete karşı mesafe alıyor ve ikircikli söylemlerle desteklerini sınırlamayı dile getiriyorlar." denilerek bu sürekli seferberlik için teşekkür edildi.

Filo adına da şöyle bir çağrı yapıldı: "Sizlerle ve dünyanın farklı yerlerinde düzenlenen kitlesel seferberliklerle birlikte, işçi sınıfını ve dünya

halklarını, her hükümetten İsrail ile tüm ilişkilerin kesilmesini ve filoya yönelik tüm güvenlik koşullarının, ikiyezül söylemlerle değil, somut eylemlerle garanti edilmesini talep etmeye çağırıyoruz. Bekleyecek zaman yok, ilişkiler hemen kesilsin! Harekete geçtiğiniz için teşekkür ederiz! Sizler misyonumuzun dayanağsınız ve dünya halklarını, gemilerimize yönelik İsrail'in her türlü yasadışı eylemini önlemek ve kınamak için tetikte olmaya çağırıyoruz."

Sloganlarla geline Şişhane Meydanı'nda basın açıklaması yapıldı. "İşgal Bitecek, Abluka Kırılacak, Filistin Kazanacak" denilerek başlanan açıklamada işgal devleti İsrail'in, ağır abluka eşliğinde 2 yıldır sürdürdüğü soykırım saldırılarına kapsamlı bir kara harekâtıyla devam ettiği hatırlatılarak, saldırılarda 60 bini aşkın Filistinlinin yaşamını yitirdiğine ve abluka nedeniyle açlıktan ölenlerin ise 400'ü geçtiğine dikkat çekildi.

"Filistin halkının dostları uygulanan bu insanlık dışı ablukaya karşı devletlerin ve uluslararası kurumların sessizliğini kabul etmeyerek teknelerle Gazze'ye doğru yola çıktı. Yüzlerce aktivistin yer aldığı Küresel Sumud Filosu, işgal devletinin saldırıları ve tehditlerine rağmen taşıdığı insani yardımları Gazze'ye ulaştırmak üzere kararlılıkla yoluna devam ediyor" denildi.

Siyonist rejimin, Filistin'de kurduğu işgal düzeninin yaptırıma uğramaması, dahası işbirlikçi devletler ve şirketlerce desteklenmesi nedeniyle Filistin halkına karşı açık bir soykırım sürdürdüğü vurgulanan açıklamada "Filistinlileri ve özgürlük mücadelesini yok etmek üzere hareket eden işgal ordusu tankları bugün Gazze sokaklarında. Başlatılan kara harekâtıyla

soykırımın uzantısı olarak, Filistinlilerin toprağından sürülmesi yani etnik temizlik amaçlanıyor. Ancak Filistin halkı yüz yıldır olduğu gibi bugün de direniş kararlılığına sahip" denildi.

Türkiye'de ise siyasi iktidarın her gün Filistin hamaseti yaparken, İsrail işgal ordusunun uçaklarının ve tanklarının, Türkiye'den geçen petrolü kullandığı ifade edilerek Türkiye'deki askeri üslerin soykırımcı orduya istihbarat akışını sürdürdüğü belirtildi.

Özgürlük isteyen halkların emperyalistlerle mücadelesinin asırlardır sürdüğü vurgulanan açıklama "Bugün Filistin toprakları bu mücadelenin en keskin cephesidir. Bizim safımız Filistin halkı ve onun kararlılığıdır. Sumud Filosu'nun safıdır. Bu mücadele zafere ulaşacak ve Filistin nehirden denize özgür olacak" denilerek sonlandı.

Kirk Suikasti Etrafındaki Yalanlar Ve Abartılar

ABD'de Workers World Parti'nin yayın organı Workers World'de 16 Eylül tarihinde yayınlanan Editör yazısından çevrilmiştir.

Çeviri Kolektifi

Faşistler için yas tutmuyoruz. Irkçı ideolojinin propagandacılarına yas tutmuyoruz. Kadın düşmanlığının sözcülerine yas tutmuyoruz.

Öncelikle şiddetin faillerinin kimler olduğunu netleştirelim. Eylül ayının ilk yarısında:

-ABD tarafından silahlandırılan İsraililer her gün yüzlerce Filistinli sivil öldürdü ve 23 aylık soykırım sırasında öldürülen on binlerce çocuğun sayısına yenilerini ekledi. Savaş uçakları sivilleri bombalıyor ve İsraili keskin nişancılar çocukları tek kurşunla başlarından, karınlarından veya kalplerinden vurarak infaz ediyor. Washington ise siyasi ve diplomatik destek ve silah sağlıyor.

-Trump, 2.200 deniz piyadesi dahil 4.500 personelden oluşan yedi ABD savaş gemisini Karayipler'e öldürme yetkisiyle gönderdi. Ve Venezuelalıyı tehdit etmek için. Trump, bu gemilerin küçük bir tekneyi havaya uçurarak 11 mürettebat üyesini öldürdüğünü gösteren bir video gösterdi ve uluslararası ve ABD yasalarına göre yasa dışı olan bu eylemiyle övündü. Kanıt olmadan, kurbanları uyuşturucu satıcıları olarak nitelendirdi.

-Trump, maskeli ve silahlı Göçmenlik ve Gümrük Muhafaza ajanlarını şehirleri işgal etmek ve Amerika Birleşik Devletleri'nde doğmuş gibi görünmeyen veya konuşmayan işçileri toplama görevine gönderdi. ICE ajanları, Chicago yakınlarında Meksikalı bir adamı vurarak öldürdü.

Bu olaylar, şiddetin kaynağının ABD emperyalist devlet aygıtı oldu-

ğunu gösteriyor. Beyaz Saray'da kim olursa olsun, bu doğrudur. Trump'ın övünmeleri, gürültüleri ve hedeflerine yönelik iftiraları, devlet şiddetinin yarattığı zehirli atmosferi daha da şiddetlendiriyor.

Workers World Parti olarak, ABD-İsrail eylemleri sonucu katledilen Filistinli çocukları ve tüm Filistinlileri anıyoruz. ICE ajanları tarafından öldürülen Meksikalı babayı anıyoruz. Venezüellalı balıkçılara uygulanan terörü protesto ediyoruz. Her yerde şehit düşen işçileri ve ezilen halkları anıyoruz.

Ancak faşistler için yas tutmuyoruz. Irkçı ideolojinin propagandacılarına yas tutmuyoruz. Kadın düşmanlığının sözcülerine yas tutmuyoruz. LGBTQIA2S+ bireylerin haklarına saldıran ve sonra saldırdıkları kişileri karalayan ve hakaret edenlere yas tutmuyoruz. Göçmenleri ve diğer renkli insanları karalayanlar için yas tutmuyoruz.

Trump'ın ajanı Charlie Kirk'ü kimin öldürdüğünü veya cinayetin nedenini kesin olarak bilmiyoruz. Polis yetkilileri, genç bir şüpheli olan Tyler Robinson'ı gözaltına aldı ve bilgiyi kontrol altında tutuyor. Medya, şüpheli hakkındaki haberlerini sürekli değiştiriyor. 15 Eylül'e kadar, şüpheli ile Cumhuriyetçi Parti'nin sol kanadındaki herhangi bir örgüt arasında bir bağlantı bulunamadı.

Ancak Kirk hakkında, söyledikle-

rini, yazdıklarını ve ne yapmaya hazırlandıklarını biliyoruz, çünkü o çok tanınmış bir kişiydi. Şu ana kadar, midemiz kaldırıyorsa, onun açıklamalarını internette bulmak oldukça kolay. Onun sözlerini zehirli buluyoruz ve okuyucularımız da öyle bulacaktır. İsteyenler, kadın haklarına, siyahilere, trans topluluğuna ve Amerika Birleşik Devletleri dışında doğan insanlara yönelik düşmanca yorumlarını inceleyebilir. Kirk'ün Hristiyan beyaz milliyetçiliğini agresif bir şekilde savunduğunu söylemek abartı olmaz.

Trump'ın komplosu, Kirk'ün sık sık söylediği sözler ve hedefleri hakkında eleştirel konuşan veya yazan gazetecileri ve analistleri cezalandırmakla tehdit etti. Bazı gazeteciler ve yetkililer, Kirk'ün söylediklerini ve yaptıklarını olduğu gibi aktardıkları için işten atıldı veya cezalandırıldı.

MAGA yönetimi, bu cinayeti, gerici yönetimine boyun eğmeyi reddeden herkesi kasteden "sol"a yönelik geniş çaplı bir saldırı başlatmak için kullanıyor. Şüphelinin herhangi bir sol örgütle bağlantısı olup olmadığına dair bir kanıt olmaması, Trump'ın yalanları yaymasına veya düşmanlarına ve rakiplerine saldırmasına engel olmuyor.

Trump'ın gerici yönetimine karşı çıkan herkesin bir araya gelip, Kirk'ün savunduğu Trump programına karşı çıkan herkesi savunması gerekir. Söylenenler hakkında gerçeği söyleyen ve MAGA'ya karşı örgütlenen herkesi savunmak gerekir.

Yas tutmayı reddeden herkesi savunun. İşçi örgütçüsü ve şehit Joe Hill'in yeni bir bağlam için yaptığı açıklamayı başka bir deyişle ifade etmek gerekirse, "yas tutmayanlar" "örgütlenmelidir".

Ölülerimiz Toplanıyor Bir Mavide Aynil ve Rasim

AYNİL OKTAR
22 EYLÜL 1996

23Eylül 1996'da bir trafik kazası sonucu Aynil ve Rasim Oktar yoldaşlarımız aramızdan ayrıldı. 90'lı yılların başından beri mücadele ile dopdolu geçen yaşamları, bugün bizlere yol göstermeye devam ediyor.

Rasim yoldaş İHD Çanakkale Şube Başkanıydı, Aynil yoldaş ise Tüm-Bel-Sen Çanakkale Şube Başkanı. Fakat öyle bildiğimiz dernek ya da sendika yöneticileri gibi değillerdi. Onlar komünistlerdi ve komünist kişilikleri ile Çanakkale halkı ile kopmaz bir bağ kurmuşlardı. Mücadelelerin en ön saflarında, kavganın tam ortasında oldular hep. Rasim yoldaş bir yandan devrimci şiirleri ile öne çıkarken, bir yandan İHD'de Çanakkale Cezaevindeki tutsakları ziyaret ediyor, cezaevlerini denetliyordu. Aynil ise defalarca sürgün edilmesine rağmen yılmadan sendika mücadelesi veriyordu. Aynı zamanda 96 ölüm oruçlarını takip ediyor, tutsak aileleriyle görüşüyor, Çanakkale halkını tutsaklarla dayanışmaya davet ediyorlardı.

Aynil, ölüm oruçlarında cezaevlerinden ölüm orucu savaşçıların cenazeleri çıkmaya başlayınca korkusuzca öne atılmış ve komünist kimliğiyle devrim savaşçılarından Ayçe İdil Erkmen'i sahiplenmişti. Belediyenin olanaklarını kullanarak, polise rağmen, belediye yönetimine rağmen, tüm Çanakkale halkına belediye ho-

RASİMOKTAR
22 EYLÜL 1996

parlöründen "Bütün halkımızın başı sağ olsun..." diye seslenmişti. Bu sebeple tutuklanan Aynil yoldaş, faşizmin mahkemelerinde de ölüm orucu savaşçıları savunmuştu.

Aynil ve Rasim yoldaş, düzenin yasalarını, kurumlarını yenmişlerdi ama trafik kazasına yenik düştüler...

96 yılından bugüne sesleniyor Aynil;

"Paylaşılan sevgiler çoğalır, çoğalır ve büyür kavga gibi yürekler birleşirse. Bilincimizi besleyip doğrularla geliştirirsek yaşam daha güzel ve yaşanabilir oluyor. Kalbinin atışlarının hızlanması ve yüreğini güçleyen kanın damarlarında daha yoğun aktığını duyumsadığın an dünya nasıl da güzel. Her yürek her beyin her insan baştan başa bir dünya, keşfedilmeyi bekleyen, açılmamış ve inciler taşıyan midyeler gibi denizin derinliklerinde birer değer her biri..."

Onları yüreklerindeki insan sevgisiyle, dünyayı değiştirmek için var ettikleri kollarıyla, bugüne ışık tutan şiirleri, sözleriyle anıyoruz. Çürüyen ve bireysel mutlulukları öğütleyen kapitalist toplumun karşısında, inancımızı ve çabamızı onlar gibi devrime adanmak Aynil ve Rasim olmaktır.

29 yıldır anıları ile mücadelemize ışık tutan Aynil ve Rasim yoldaşı yeniden anıyoruz.

*"Ölülerimiz
toplanacaktır
Kenar köşe kasaba
hanlarından
Deniz en güzel aşkken
ayıışığına
Küçük ve karanlık
odalarda öldürülenler
Direnerek ve akarak
ölenler
Yüceltilecektir
Anılacaktır ölümleri
Bir şehir akşamında
herkes kaçışırken
Ormanlar bir çözülmeye
bozulurken
Karanlığa kanıyla karşı
duran*

*Kanıyla ısıtan,
yalazlayan karanlığı
Yalnız ve dayanıklı
gecelelerinde üşüyen
Ölülerimiz
toplanacaktır."*

Turgut Uyar/ Biraz Daha

